

Glistrup (FP):

Når man 12 år efter genlæser forhandlinger og betækningsmateriale fra bedriftssundhedstjenestens etablering, får man for 9.714. gang bekræftet, at det parti, der analyserede og vurderede rigtigt, var Fremskridtspartiet.

Nu kan enhver se, at det blev en fiasko med denne bedriftssundhedstjeneste, og hvad gør SF eller regeringen for den sags skyld så? De siger: Så skal vi afbureaukratisere det og smide endnu flere gode penge efter alle dem, der foreløbig har været dårligt anvendt til dette eksempel på, hvilke ulykker der blev lavet, da vi under hr. Svend Auken havde den næstdårligste arbejdsminister i kongerigets eller dronningerigets historie.

Det er bestemt ikke Fremskridtspartiets holdning, at man skal gå frem på den måde, og vor begrundelse i dag som for 12 år siden for at sige, at bedriftssundhedstjenesten skal væk, er nøjagtig den samme.

Den vigtigste opgave overhovedet for den offentlige sektor er at sørge for, at vi opnår størst mulig befolkningssundhed for de penge, som de offentlige institutioner kan afsætte som bevillinger. Derfor er det uhyre vigtigt på sundhedsområdet, at vi ikke opdeler det i alle disse båse. For så kommer Arbejdsministeriet og siger: Huj, vi skal have vores del af sundhedssektoren. Så kommer Kulturministeriet og siger: Vi skal have idrætsklinikker. Så kommer amterne og siger: Vi skal have lokalt selvstyre. Så kommer undervisningsministeren og siger: Vi skal have skolelægeordning osv. På denne opsplitningsmåde får man meget bureaukrati, men relativt ringe rentabilitet af de 40-50 mia. kr., som den offentlige sektor om året har råd til at ofre på sundhedsområdet. Der er i allerhøjeste grad behov for, at disse penge anvendes efter en nøje sammenhængende prioritering. Behovene er vidt forskellige i Frederiksværk med Stålvalseværket og Gråsten med Grønsegndarmkorpset. Det er simpelt hen således, at afgørelsen af, hvilken vægt man skal lægge på specielle arbejdsmiljøforhold og lignende, langt, langt bedre tages ved den samlede prioritering af sundhedssektorens funktioner end ved disse sektoropdelinger.

Man kan da bare gøre, som jeg straffede mig selv med i går før middag til portvinen at læse den bekendtgørelse fra 1987, som arbejdsministeren roste så meget, for at se, hvad det er ble-

vet til for en gang papirmæssigt volapyk, som først og fremmest fører ud i paragrafagrænsninger, administration, klagebeføjelser og andre ting. I stedet burde man sørge for, at man får arbejdspladserne fornuftigt indrettet med henblik på at forebygge, at der sker sundhedsskader, at man kobler det sammen med det almindelige lokale sundhedsvæsen i stedet for at have den konkurrence, der i øjeblikket foregår, om man skal have en bedriftssundhedslæge under den ene, anden eller den syvoghalvtredsindtyvende af bedriftssundhedscentre og så skal affolke de almindelige sundhedscentre, sygehusene, eller hvad der nu er tale om. Der er selvfølgelig perioder, hvor problemerne omkring arbejdspladserne og de sundhedsødelæggelser, der kan ske dér, kræver forholdsvis mange ressourcer ude i lokalsamfundet. Der er andre perioder: epidemier med engelsk syge, eller hvad der nu kan være, hvor man skal bruge sundhedssektorens folk og ressourcer på en anden måde. Derfor er løsningen på de problemer, SF påpeger, totalophævelse af reglerne om bedriftssundhedstjeneste. Lad sundhedsministeren klare det. Forslaget fra SF's side gør kun ulykkerne værre. Vi stemmer imod det.

Elisabeth Arnold (RV):

Fra det Radikale Venstres side synes vi, det er ganske naturligt, at man følger udviklingen, når man instituerer et nyt system som bedriftssundhedstjenesten, som blev indført for nogle år siden i de danske virksomheder.

Som med al anden nyskabelse, især i virksomhederne, mødes sådan noget som BST ofte af mistænksomhed og mistro og undren og lidt modvilje. Jeg tror, mange BST-ordninger har måttet kæmpe en hård kamp for at få deres rettelse stadfæstet på de lokale arbejdspladser. Når hr. Glistrup, som jeg naturligvis ikke skal svare på forslagsstillernes vegne, tidligere har sagt, at rentabiliteten var dårlig, og at det var en stor fiasko, vil jeg sige, at det jo er et stykke forebyggende arbejde, som udføres i bedriftssundhedssektoren. Rentabiliteten af forebyggende arbejde er overordentlig vanskelig at måle, for det skal jo måles i form af fraværende lig på bordet. Det er en statistik, som jeg meget sjældent ser anvendt i sundhedspolitikken. Derfor er forebyggende arbejde utrolig vigtigt at gennemføre, men det er meget, meget vanskeligt bagefter at bevise nytten af det.